

9de JAARGANG, NR. 157
9 MEI 2011

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

5 BOEKBESPREKING

6 PLATENRECENSIES

Koen Nys, Joe Lovano *Us Five*,
 Kepera Trio, Boris Savoldelli,
 Ivan Paduart, David Murray,
 The Dorf, Roberto Magris,
 Millennium Jazz Orchestra e.a.

11 CONCERTVERSLAGEN

Benjamin Herman, Michael Moore,
 Wolfert Brederode.

EN VERDER:

13 JJA-Awards nominaties

JAZZFLITS 158

staat 23 mei op

<http://www.jazzflits.nl>

LAATSTE NIEUWS

**JAZZFLITS GENOMINEERD
 VOOR JAZZ MEDIA AWARD 2011**

JazzFlits, Bert Vuijsje, Vera Vingerhoeds,
 Vrije Geluiden en Jazzenzo zijn genomineerd voor de Jazz Media Award 2011.

NIEUWSSELECTIE

**MCN-COMPOSITIEOPDRACHT
 VOOR DICK BRUINSMA**

De MCN-Compositieopdracht-North Sea Jazz 2011 is verstrekt aan alt-saxofonist en basgitarist Dirk Bruinsma. Zijn stuk 'Hijinks & Jitters' zal 9 juli op het North Sea Jazz Festival in première gaan in een uitvoering van Bruinsma's nieuwe band Pumporgan.

De jury van de MCN Compositieopdracht bestond dit jaar uit Frank Bolder (programmeur LantarenVenster en North Sea Jazz Festival), Tim Sprangers (Volkskrant) en Dineke Bogchelman (programmeur Hot House, Leiden). "Interessante componisten herken je aan een eigen identiteit. Die van Dirk Bruinsma is niet te ontkennen", aldus de jury. Bruinsma heeft zijn compositie reeds geschreven. "Ik heb mij laten inspireren door dansmuziek, in het bijzonder de energieke kracht van rhythm and blues, rock 'n roll en swing." Van Pumporgan maken behalve Bruinsma ook Onno Govaert (dr), Jasper Stadhouders (gt, bg), John Dikeman (ts, bs) en Andrea Taeggi (keyb, electr, perc) deel uit. De MCN-Compositieopdracht-North Sea Jazz wordt jaarlijks verstrekt aan een jonge veelbelovende Nederlandse componist.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

VEEL KWALITEIT OP FESTIVAL EAST OF EASTERN

Tineke Postma (links) en Anne Chris tijdens de soundcheck.

Op Tweede Paasdag vond na een jaar van afwezigheid het East of Eastern-festival weer plaats. Dit redelijk lokale gebeuren (in de wijk Nijmegen Oost) heeft een hoog kwalitatief gehalte. Het festival, dat zich op achttien podia afspeelt en waar zeventig concerten worden gegeven, opende met een optreden van de Anne Chris band met gastsolist Tineke Postma. Op de foto overleggen saxofoniste Postma (links) en zangeres Chris tijdens de soundcheck van hun optreden.

Andere hoogtepunten waren Barnicle Bill van John Engels, zangeres Simin Tander, die haar nieuwe cd 'Wagma' presenteerde, de prettig gestoorde Zwitserse zangeres Kristina Fuchs, Talking Cows, Cosmic Scene van trompettist Michael Varekamp. Dimami met trombonist Joost Buis, I Compani, en pianist Philipp Rüttgers die met een groot ensemble optrad. Het jazzconcours voor nieuwe groepen werd gewonnen door Jokithoja Jazz.

Tekst en foto: Tom Beetz

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Herbie Hancock. (Foto: Joke Schot)

Herbie Hancock eredoctor Juilliard

Toetsenist Herbie Hancock ontvangt 20 mei 2011 een eredoctoraat in de muziek van The Juilliard School in New York. De uitreiking geschiedt tijdens de 106de Commencement Ceremony van de muziek-, dans-, en dramaschool. Ook onder anderen componist John Adams mag zich vanaf 20 mei eredoctor noemen.

Stan Kenton had incestueuze relatie met dochter

Orkestleider Stan Kenton had een incestueuze relatie met zijn dochter. Dat schrijft Leslie Kenton zelf in het pas verschenen boek 'Love Affair'. De relatie zou geduurd hebben van 1952 tot 1954, van haar elfde tot haar dertiende. Volgens Bert Vuijsje, die het boek op 23 april in De Volkskrant bespreekt, 'bestaat er geen reden om aan haar mededelingen te twijfelen'. Uit het boek komt Kenton naar voren als een man die slechts op de been kon blijven dankzij enorme hoeveelheden drank en pepillen. Stan Kenton overleed in 1979.

Sonic Blast Bigband wint derde Big Band Festival Goor

De Sonic Blast Bigband uit Eindhoven heeft 25 april in Goor het Big Band Festival gewonnen. Tweede werd de Bigband Friesland uit Leeuwarden. De aanmoedigingsprijs kreeg bigband Big Time uit Ter Apel. Het was de derde keer dat dit evenement werd gehouden. Op het festival, dat zich op drie podia voltrok, kwamen meer dan 30.000 mensen af.

PODIA

SHOWCASE-PROGRAMMA JAZZDAG BEKEND

Onder anderen Square Orange, Amsterdam Jazz Orchestra, AsGuests with Strings en Ten Men and the Telephone zullen zich presenteren tijdens het showcase-programma op de komende Jazzdag in Rotterdam. Deze dag vindt plaats op 24 juni in LantarenVenster en Hotel New York.

Tijdens het showcase-programma van de vijfde Jazzdag treden verder op: Ape Not Mice, CaboCubaJazz, Clazz Ensemble, Diederik Rijpstra's Wampum, Felix Schlarmann Group, Iman Spaargaren Septet, Jasper Somsen Group, Kern Koppen, Martin Fondse & Wolfert Brederode, Nadine Nix Asempa, Nanko, Ntjam Rosie, Prisor Jazz Band, Red Limo String Quartet, The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble, The Very Next, Tom Beek Trio, Torque, Tuur Moens & Syndicate en Vocalicious. Deze formaties zijn geselecteerd door een commissie met Lodewijk Bouwens, Frank van Berkel (Jazz International R'dam), Co de Kloet (NPS), Alexander Beets (JazzNL) en Frank Bolder (programmeur) als leden. Tijdens het showcase-programma kunnen de musici zich presenteren aan (inter)nationale jazzprofessionals, onder wie programmeurs, jazzjournalisten en mensen van platenlabels.

WALEN EN VLAMINGEN BUNDELEN KRACHTEN IN EERSTE BELGIUM JAZZ MEETING

In Brugge vindt van 2 tot en met 4 september de eerste Belgium Jazz Meeting plaats. Tijdens dit evenement zullen Belgische jazzartiesten zich presenteren aan een publiek van internationale media en promotoren.

De Belgian Jazz Meeting is een voortzetting van de Flemish Jazz Meeting. Die werd in 2005 naar het voorbeeld van de Dutch Jazz Meeting voor het eerst gehouden. In 2007 en 2009 volgden de afleveringen twee en drie. Met de komst van Waalse musici wordt de Meeting vanaf nu dus een landelijk evenement. In totaal twaalf groepen zullen in De Werf te Brugge een kort concert geven en zich zo voorstellen. Deze showcases moeten de belangrijkste buitenlandse jazzpromotoren overhalen om Belgische bands te boeken voor hun festival of jazzclub. De Belgian Jazz Meeting biedt ook de gelegenheid om contacten en ervaringen uit te wisselen. Zo'n honderd internationale jazzprofessionals krijgen een uitnodiging. Bij de Meeting verschijnen een JazzGids en een Belgian Jazz-compilatie-cd. De Belgian Jazz Meeting is een samenwerking tussen Jazz Brugge, De Werf, JazzLab Series, Muziekcentrum Vlaanderen, Jazz Together en Wallonie Bruxelles Musiques.

KYTEMAN EN MAHANTHAPPA ARTIST IN RESIDENCE VAN NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Trompettist Kytteman en altsaxofonist Rudresh Mahanthappa zijn dit jaar 'Artist In Residence' van het North Sea Jazz Festival. Zij treden er in diverse bezettingen op. Het festival is van 8 tot en met 10 juli in Ahoy, Rotterdam.

Met de keuze van deze twee jonge musici wijkt het festival af van de gewoonte om een gearriveerd musicus als 'Artist in Residence' te kiezen. Dat komt omdat dit jaar veel ruimte is gemaakt voor jonge musici, aldus de organisatie. Kytteman treedt onder meer op met zijn oom, de pianist Jacky Terrasson en met de formatie Kyttecrash (met trompettist Eric Vloeimans).

NIEUWS

Jazz Festival Breda trekt meeste bezoekers

Het gratis Jazz Festival Breda trekt de meeste bezoekers van alle Nederlandse jazzfestivals. In de Top 100 Evenementen Monitor Bezoek 2010 van onderzoeksbureau Respons staat het festival met 250.000 bezoekers op de 32ste plaats. Het North Sea Jazz Festival staat met 70.000 bezoekers op 66. Voorzitter Antoine Trommelen van het Breda Jazz Festival zegt de ranglijst niet zoveel, zo vertelt hij BN De Stem op 28 april: "Het is natuurlijk goed voor onze naamsbekendheid en goed voor de sponsors dat we zo hoog scoren. Maar ook mensen die toevallig boodschappen komen doen in de binnenstad, worden meegeteld."

Muzikale vrienden omringen Ferdinand Povel bij uitreiking BEP

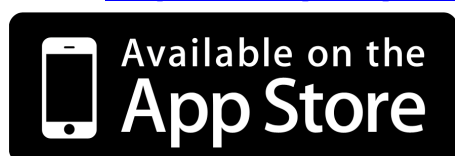
Tijdens de uitreiking van de VPRO/Boy Edgar Prijs 2011 op 16 mei laat laureaat Ferdinand Povel zich in het Bimhuis omringen door muzikale vrienden. De saxofonist heeft een programma samengesteld met de Big Band van het Conservatorium van Amsterdam, het Ferdinand Povel/John Marshall Quintet, het Sanna van Vliet Trio, het Ruud Jacobs Quintet en verder pianist Rein de Graaff en drummer Joost Patocka.

Eerste prijs BJO-Flagey Composition Contest voor Duitse componist

Met het stuk 'Secret Movement' heeft de Duitser Jan Torkewitz op 29 april in Brussel de zesde Brussels Jazz Orchestra - Flagey International Composition Contest gewonnen. In de finale moest hij het opnemen tegen de Roemeen George Dimitriu, de Hongaar Kristof Bacso en de Belg Jesse Passenier. De winnende compositie werd uitgevoerd door het Brussels Jazz Orchestra (BJO). Torkewitz kreeg 3.000 euro als prijs en wordt tevens betrokken bij diverse producties van het BJO. Voor de jaarlijkse compositiewedstrijd kunnen jonge componisten (- 41 jaar) een stuk voor bigbandbezetting insturen. Onder anderen orkestleider Henk Meutgeert zat in de jury.

Lees **JazzFlits** ook op uw iPad.

Info: <http://bit.ly/cby9za>.

Download de app **GoodReader**.

PODIA VERVOLG

NTJAM ROSIE EN TIA FULLER LUISTEREN PERSCONFERENTIE NORTH SEA FESTIVAL OP

In Rotterdam werd 27 april in LantarenVenster het definitieve programma van het North Sea Jazz Festival 2011 bekendgemaakt. De Rotterdamse zangeres Ntjam Rosie (onder) en de Amerikaanse saxofoniste Tia Fuller (boven) zetten het gebeuren luister bij.

Tia Fuller keert 8 juli terug naar Rotterdam voor een optreden tijdens het festival. Op het programma van de komende editie van het North Sea Jazz Festival staan onder anderen ook: Esperanza Spalding, Ahmad Jamal, Yuri Honing, Joe Lovano, Pharoah Sanders, Soulbop (met Randy Brecker en Bill Evans), Michiel Borstlap, Tia Fuller, Rembrandt Frerichs, Clemens van der Feen, Brad Mehldau, Toots Thielemans, Kurt Elling, John Scofield, Buddy DeFranco, John McCloughlin, Hancock/Shorter/ Miller, Fay Claassen, Lee Konitz, Branford Marsalis en Tineke Postma. Het festival vindt van 8 tot en met 10 juli plaats in Ahoy, Rotterdam. (Foto Ntjam Rosie: Rosaria Macri; foto Tia Fuller: Joke Schot)

NIEUWS

Cole Porter Fellowship in Jazz voor pianist Aaron Diehl

De 25-jarige Amerikaanse pianist Aaron Diehl heeft 16 april een Cole Porter Fellowship in Jazz gekregen. Hij ontvangt 50.000 dollar van de American Pianists Association. Diehl was de beste van vijf pianisten. Aldus een jury die bestond uit de pianisten Geri Allen, John Taylor en Danilo Pérez, en jazzjournalist Nate Chinen. Diehl is een ontdekking van Wynton Marsalis en studeerde aan de Juilliard School in New York. Hij is gespecialiseerd in het werk van Scott Joplin, Jelly Roll Morton en Art Tatum.

Eric Vloeimans genomineerd voor Gouden Notenkraaker

Trompettist Eric Vloeimans is genomineerd voor de Gouden Notenkraaker 2011, een prijs van Sena en NORMA waarmee musici en acteurs smaakmakers van het afgelopen seizoen eer betonen. In de categorie muziek zijn verder Yes-R en Laura Jansen genomineerd. De winnaar wordt 22 augustus bekendgemaakt.

Nominaties JJA-Awards bekend

De nominaties voor de JJA-Awards 2011 zijn 27 april bekendgemaakt. De leden van de Jazz Journalists Association kunnen tot 11 mei hun stem uitbrengen in diverse categorieën. De prijswinnaars worden 11 juni in New York onthuld. Een overzicht van de genomineerden in enkele aansprekende categorieën staat op pagina 13 van deze JazzFlits.

Twee Nederlandse formaties in finale European Jazz Competition

Met het Castel/Van Damme Quartet en het Maaïke den Dungen European Quartet is Nederland goed vertegenwoordigd in de finale van de derde editie van de tweejaarlijkse EBU European Jazz Competition. Die finale vindt op 9 juli plaats tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam. De andere deelnemers zijn het Rafael Zaldivar Trio (Canada), HERD (Finland) en Into The Lines (Frankrijk). Elke deelnemer speelt 45 minuten. De beste groep krijgt 5.000 euro. De beste solist 2.000 euro. Het concours wordt georganiseerd door de European Broadcasting Union (EBU), de Stichting European Jazz Competition en het North Sea Jazz Festival. De EBU (waarin zestien publieke omroepen zijn verenigd) hield eerder dit jaar de voorronden. Voor het Castel/Van Damme Quartet vloeit de finaleplaats voort uit de eerste plaats tijdens de Dutch Jazz Competition 2010.

PRIJZEN

ARVE HENRIKSEN KRIJGT PAUL ACKET AWARD

De Noorse trompettist Arve Henriksen krijgt de Paul Acket Award 'Artist Deserving Wider Recognition' 2011. Bij de Award hoort een geldbedrag van 5.000 euro. De prijs wordt hem 9 juli 2011 tijdens het North Sea Jazz Festival uitgereikt.

Henriksen heeft een geschiedenis in de hardrock en als begeleider van popartiest David Sylvian. Momenteel speelt Henriksen met de band Supersilent. Hij bracht zijn eigen album 'Cartography' uit op het label ECM.

De lijst met genomineerden voor de Award werd opgesteld door onder anderen Bartho van Straaten (Paradox Tilburg), Jan Ole (Molde Jazz Festival), Huub van Riel (Bimhuis) en John Cumming (London Jazz Festival). Een gezelschap van (inter)nationale jazzcritici en programmeurs van jazzfestivals en -clubs maakten vervolgens de definitieve keuze. North Sea Jazz reikt jaarlijks de Paul Acket Award uit aan een artiest die meer aandacht verdient voor zijn of haar uitzonderlijke muzikantschap. Voorgaande winnaars zijn onder anderen: trompettist Christian Scott, pianist Stefano Bollani, gitarist Adam Rogers, trombonist Gianluca Petrella en bassist Ben Allison.

OVERIG

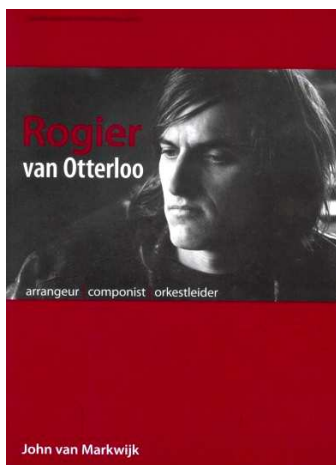
FRANSE JAZZMUSICI SLAAN HANDEN INEEN OM HUN SITUATIE TE VERBETEREN

Franse jazzmusici nemen het niet langer. Hun ongenoeven over het slechte jazzklimaat heeft een uitlaatklep gevonden op de blog revolution-de-jazzmin.blogspot.com. In Parijs is op 15 mei een eerste bijeenkomst waar plannen voor een betere toekomst moeten worden gemaakt.

Aanstichter van de 'revolutie' is pianist Laurent Coq. Zijn gram richtte zich in eerste instantie op Sébastien Vidal, een sleutelfiguur in de Franse jazz. Hij programmeert onder meer het commerciële jazzstation TSF, de jazzclub Duc des Lombards en het festival van de Samois-sur-Seine. Coq had een voorstel gedaan om voor TSF een programma van een uur te maken over de vele ontwikkelingen die momenteel in de New Yorkse jazzscene gaande zijn. Op verzoek van Vidal maakte hij twee proefprogramma's. Die liet vervolgens niets meer van zich horen. Daarop opende Coq de [revolution-de-jazzmin-blog](http://revolution-de-jazzmin.blogspot.com) waarop hij de e-mailwisseling met Vidal openbaarde en waarop hij zich druk maakte over de slechte behandeling en positie van Franse jazzmusici in de Franse jazzscene. "I just felt in my guts that it was the right thing to do because I wanted to denounce an ever growing arrogant and disrespectful attitude." Voor serieuze beoefenaren van jazz is in zijn ogen nauwelijks nog plaats. "Als artiesten geen 'sexy' verhaal hebben, zich niet plooiën naar de 'formats' op de radio of van de clubs, dan komen ze in het spel niet meer voor", aldus Coq. Hij roept zijn collega's op om zich niet langer in een hoek te laten drukken en de handen ineen te slaan: "I say it's time to wake-up, and voice our unity, regardless of age, style, social background, and say THIS MUSIC BELONGS TO US." Inmiddels hebben tientallen collega's op de blog gereageerd en is 15 mei een bijeenkomst in Parijs georganiseerd. Daar zal worden gesproken over mogelijkheden om de jazz in de toekomst weer een serieus podium te bieden. (<http://revolution-de-jazzmin.blogspot.com>)

JAZZ OP PAPIER

LASTIG MAAR VAKBEKWAAM

John van Markwijk.

Rogier van Otterloo : arrangeur, componist, orkestleider.

[Hilversum] : Stichting Vrienden van het Metropole Orkest, 2011.

182 pag. : ill. ; 24x17 cm + dvd.

ISBN 978-90-816925-1-9 ing.

Prijs 25 euro + porto.

'Verzorgde beginnetjes, verzorgde slotjes'. Dat was de kwalificatie die jurylid Theo Loevendie de muziek meegaf waarmee Rogier van Otterloo zich rond 1960 presenteerde op een jazzconcours van het Spinoza Lyceum. Loevendie had het goed gezien, want het is vooral de kunst van het arrangeren waarin hij groot is geworden. Na zes jaar vioolles bekwaamde hij zich in het drummen. Hij zette een plaat op van Stan Kenton en speelde zonder aarzelen het arrangement mee. Op zijn zestiende begon hij piano te spelen, na zijn diensttijd volgde hij een studie muziektheorie en fluit aan het Amsterdams Muzieklyceum, maar brak die het laatste jaar af: "Ik wilde weten hoe ik moest arrangeren, niet alleen maar horen hoe Mozart indertijd instrumenteerde." Hij ging cabaretgezelschappen begeleiden, zoals Lurelei en dat van Cox en Halsema, en ontwikkelde zich allengs als arrangeur voor gelegenhedencombinaties. Daaronder het Hobby Orkest van Cees Smal, Herman Schoonderwalt en Frans Elsen. Het zijn de proefjaren, die, samen met bescheiden bijdragen over Rogiers privéleven en diens karaktertrekken – onrustig, nors, dominant – op een kundig uit vele uitspraken opgebouwde wijze door John van Markwijk uit de doeken worden gedaan in een biografie, die helaas beperkt verkrijgbaar is voor donateurs van het Metropole Orkest. Het is namelijk dit orkest waaraan Van Otterloo vooral zijn naam te danken heeft, als dirigent, welteverstaan. Op 1 september 1980 ging zijn benoeming in. Zijn voorganger, Dolf van der Linden, had het er maar moeilijk mee. Het Metropole Orkest, zijn geesteskind sinds de bevrijding, geleid door iemand met weinig repertoirekennis en zonder affiniteit met operette.

Rogier gooide het roer radicaal om. Hij verjongde het orkest en voorzag het van twee ritmesecties: één voor jazz en lichte muziek, en één voor popmuziek. Met dat laatste had hij nooit veel op gehad, maar was er wel door beïnvloed. Dat laten ook de composities horen die hij voor het orkest schreef en waarvan er enkele op de bijgaande dvd worden uitgevoerd. Alle blijken te zijn aangetast door dat gepuncteerde ritme, zonder welke geen enkele bigband het in de jaren zeventig kon stellen. Maar hij heeft het jazzelement in het orkest een enorme impuls gegeven. Getuige het dubbelalbum van de NOS, dat als promotiemateriaal de wereld in werd gestuurd: 'This Is All I Ask', in nr. 100 van deze uitgave door Lex Lammen gememoreerd als een van zijn favoriete Nederlandse producties. Als arrangeurs werden hiervoor buitenlanders als Steve Gray en Bill Holman aangetrokken. Later kwamen daarbij onze eigen Rob Pronk en Gerry van Rooyen. En aan bekwaame jazzsolisten geen gebrek: Piet Noordijk, Lex Jasper en op de bewuste plaat bovendien Ack van Rooyen en Bart van Lier als gasten.

Het deel over het Metropole Orkest beslaat overigens maar een vijfde van het boek. Daarvóór gaat het over Van Otterloo's bijdragen aan filmmuziek en de jaren bij CBS, toen hij deel uitmaakte van het 'kliekje, dat elkaar de bal toespeelde' (radiopresentator Willem Duys over de samenwerking tussen de producenten John Vis, Ruud Jacobs en anderen). Maar er was wel een herkenbaar en eigen geluid ontstaan: dat van de Nederlandse lichte muziek in de jaren zeventig.

De dvd bevat, naast het genoemde, de documentaire die Melchior Huurdeman maakte voor VPRO's Vrije Geluiden. Na een in dit kader overbodige aankondiging van Hans Flupse volgt een ijzersterk begin, dat herinneringen oproept aan de hoed van Lester Young als opening van 'Jammin' the Blues': de titel verschijnt op een grijze ondergrond, die zich openbaart als de grijper van een kraan die, na diens ontijdig overlijden op 46-jarige leeftijd, korte metten maakt met Rogiers werkkeet.

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

KOEN NYS QUINTET
Turtle Music
W.E.R.F.

Beluister hier fragmenten van de cd:
<http://www.dewerf.be/dewerf.be/cd091.html>

De juiste bandleiden kiezen, dat is altijd een kunst. De Belgische saxofonist Koen Nys verstaat die kunst, zo blijkt op de cd 'Turtle Music'. Vooral de samenklank van zijn lichte, lyrische tenor met de onopgesmukte gitaar van Hans van Oost levert een eigen sound op die erg aangenaam is. In Van Oost heeft hij ook een componist in de groep gehaald die aanstekelijke, haast poppy stukken schrijft. 'Still' en 'The Law Within and the Stars Above' bieden de muzikanten de gelegenheid om te laten horen hoe fraai melodisch ze kunnen soleren. Nys noch Van Oosten is er immers op uit om te imponeren door het etaleren van holle virtuositeit. In Bram Weijters hebben ze daarbij een pianist die dat gevoel weet te ondersteunen en te prikkelen, eveneens met composities. Het aangrijpende 'What's Wrong' werd onlangs ook al op de plaat gezet door Hamster Axis of the One-Click Panther.

'De juiste bandleiden kiezen, dat is altijd een kunst. De Belgische saxofonist Koen Nys verstaat die kunst.'

In die groep, en zijn eigen kwartet met trompettist Chad McCullough had hij zijn soulvolle pianospel al ten toon kunnen spreiden, en dat doet hij hier weer. Bassiste Yannick Peeters is als begeleider en solist avontuurlijk, en drummer Yves Peeters is een van de sterkste coloristen in België. En zo zijn we dan weer terug bij mijn beginopmerking.

Herman te Loo

BORIS SAVOLDELLI
Biocosmopolitan
MoonJune
 (www.moonjune.com)

Maak hier kennis met Boris Savoldelli:
<http://bit.ly/hKvKsg>

Voor wie slechts zijn debuut op MoonJune kent, het experimentele 'Protoplasmic' (met gitarist Elliott Sharp), is dit nieuwe album van de Italiaanse zanger Boris Savoldelli een verrassing.

'Savoldelli vermenigvuldigt zijn eigen stem met behulp van effectapparatuur, en kan zo á la Bobby McFerrin hele koortjes met zichzelf zingen.'

Voor de fans van het eerste uur echter bepaald niet, want met 'Biocosmopolitan' keert hij terug naar zijn debuutalbum, 'Insanology'. Dat wil zeggen: Savoldelli vermenigvuldigt zijn eigen stem met behulp van effectapparatuur, en kan zo á la Bobby McFerrin hele koortjes met zichzelf zingen. Bovendien zorgt hij met zijn stem voor percussie zodat hij als een vocale Nikkelen Nelis in zijn eentje een plaat volmaakt. Wel heeft hij nog twee gasten van naam en faam uitgenodigd om aan de feestvreugde bij te dragen (want feestelijk is 'Biocosmopolitan' zeker). In de titeltrack horen we Jimmy Haslip van de Yellowjackets knetteren op zijn basgitaar, en in twee andere nummers levert de Italiaanse trompettist Paolo Fresu stemmige demperstukjes af. Verder moeten we het met Savoldelli zelf doen, maar dat is opnieuw een genoegen, want met zijn aanstekelijke humor weet hij je al snel voor zijn muziek te winnen. Dat het niet alleen maar lol is wat de klok slaat, bewijst 'Biocosmo' waar de zanger zichzelf op een verrukkelijk licht ontstemde piano begeleidt. Je ziet een lege danszaal voor je, en een enorme, typisch Italiaanse melancholie bekruipt je. Ennio Morricone had het niet mooier kunnen schrijven. Ten slotte bevat het album ook nog de videoclip van het nummer 'The Miss Kiss', stijlvol geregisseerd als een jaren dertig gangsterdrama. Het is zeker de moeite waard om het plaatje er even voor in de dvd-speler of computer te steken.

Herman te Loo

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

KEPERA TRIO & YORAM LACHISH

Levantasy

Kepera Records

Bekijk de vier musici in Vrije Geluiden:

<http://bit.ly/lVmGbK>

VERVOLG CD-RECENSIES

Voor bassist Tony Overwater en pianist Rembrandt Frerichs is het Midden Oosten geen onbekend terrein. Frerichs woonde jaren in Caïro en Overwater gaf tal van concerten in de Arabische wereld. Beiden deden onderzoek naar de technieken van de Arabische muziek. Slagwerker Vinsent Planjer, hij completeert het Kepera Trio, heeft zich onder meer toegelegd op de slagwerktechnieken van de Perzische Tombak.

Op de cd 'Levantasy' geven de drie musici ruim baan aan hun liefde voor de Oosterse muziek. En, om maar meteen met de deur in huis te vallen, hun fantasie over de Levant (het gedeelte van West-Azië dat direct ten oosten van de Middellandse Zee is gelegen) is een welluidend geheel geworden.

De muziek heeft zowel Westerse als Oosterse herkenningpunten. Melodieën hebben in de Oosterse muziek een belangrijkere functie dan in onze muziek. Ze geven bijvoorbeeld modulaties en ritmes aan die vervolgens in de melodieën een rol gaan spelen. Mede door het gebruik van deze technieken krijgt de muziek van het Kepera Trio zijn Oosterse sfeer. Ze is zangerig en vloeiend. De Oosterse sfeer wordt nog eens versterkt op het moment dat de Israëliische hoboïst Yoram Lachish van zich laat horen. Het geluid van de hobo en de overige blaasinstrumenten die Lachish gebruikt, zoals de Engelse hoorn, de zurna en de shehnai, zijn als slagroom op een taart. De muzikanten hebben er ongetwijfeld hard voor moeten werken om de Oosterse muziek onder de knie te krijgen. Het heeft echter geresulteerd in een baanbrekende en zeer genietbare cd.

Hessel Fluitman

MILLENIUM JAZZ ORCHESTRA

Pretty Pumps

Stichting MJO

Beluister hier fragmenten van de cd:

<http://www.dirkbalthaus.com/prettypumps/>

De Millennium Bigband uit Deventer wordt vaak over het hoofd gezien. Toch gebeurt er veel rond dit orkest, dat de moeite waard is. Zoals de maandelijkse concerten in het Theater Bouwkunde in Deventer, telkens met een andere belangrijke solist van buitenaf. Tot nu toe werd ook op de cd's van het orkest die opzet gevolgd. Op de eerste, 'Some Frames of Mind' uit 1992, schitterde bijvoorbeeld tenorsaxofonist Ferdinand Povel als gast-solist. Op 'Pretty Pumps', de nieuwe uitgave van het Millennium Jazz Orchestra, is van de aloude formule afgestapt. In een programma met composities van dirigent Joan Reinders staan het orkest en de leden deze keer zelf centraal.

Reinders' stukken worden gestoken en geconcentreerd uitgevoerd. De opnamekwaliteit is perfect. Op 'Epoxy' speelt Job Helmers zijn solo op de baritonsax mooi legato. Geheel in de stijl van de compositie. Het titelnummer van de cd, 'Pretty Pumps', begint met zware, bijna dreigende bastonen. Maar al snel blijkt het een lekker in het gehoor liggende compositie te zijn. Remco Keizer geeft in zijn tenorsolo een eigenzinnige draai aan het stuk. Ook de solo van altsaxofonist Gerlo Hesselink mag niet onvermeld blijven. Daarna treedt het orkest weer naar voren: met klanken die aan de twaalftoonsmuziek herinneren, buitelen de secties over elkaar heen naar het einde. In 'Schemer' speelt de saxsectie op feestelijke wijze het thema. Dirk Balthaus laat in het stuk horen dat hij nog steeds een lyrisch pianist is. Hoewel ik 'Pretty Pumps' een sterke plaat vind, mis ik wel iets. Namelijk dat het orkest eens lekker uit zijn slof schiet en laat horen dat ze zich ook op een achtbaan staande weet te houden. Met een hoge notenblazer als Rini Swinkels als eerste man van de trompetsectie moet zo iets toch mogelijk zijn.

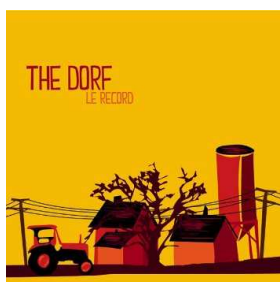
Hessel Fluitman

JOE LOVANO US FIVE
Bird Songs
Blue Note

Bekijk hier een video over deze cd:
<http://bit.ly/g7c6Ye>

THE DORF
Le Record
Leo Records
 (www.leorecords.com)

Beluister hier een fragment van de cd:
<http://bit.ly/gn1QUw>

VERVOLG CD-RECENSIES

De naam Charles Christopher Parker Jr. loopt als een rode draad door het laatste album van Joe Lovano, zijn 22ste voor Blue Note Records. Bij iedere track staat Parker als componist. De saxofonist koos dit concept voor zijn groep Us Five. Daarin hebben plaatsgenomen: James Weidman op piano, Esperanza Spalding op bas en twee drummers/percussionisten: Otis Brown III en Fransico Mela. In 2009 maakte Lovano de cd 'Folk Art' met dezelfde musici. Op 'Bird Songs' speelt de meester tenor-, mezzosopraan-, altsaxofoon en aulochrome: dat zijn twee aan elkaar gemonteerde sopraansaxofoons. Met dat laatste instrument laat hij de luisteraar denken dat hij twee saxofonisten hoort.

'Us Five is een band met een stevige ruggengraat en heeft met Joe Lovano een leider van formaat.'

Leider Lovano heeft, als altijd, een mooi en direct herkenbaar geluid. Hij neemt de tijd voor zijn muziek en zijn interpretaties zijn een stuk langzamer dan de energieke originelen van Charlie Parker. Lovano Sr. hoorde Parker live spelen en vertelde daar zijn hele leven over aan de jonge Joe. In de liner notes vraagt Lovano zich af hoe Parker zich zou hebben ontwikkeld als hij niet zo jong zou zijn gestorven. Niet alleen vanwege zijn composities en improvisaties, maar ook als arrangeur en bandleider. Lovano: "Deze cd is mijn nederige poging om deze vragen voor mezelf te beantwoorden." Lovano als de nieuwe Parker? Dat zeker niet, maar hij gebruikt wel zijn sterke composities als uitgangspunt. Us Five is een band met een stevige ruggengraat en heeft een leider van formaat.

Peter J. Korten

Twee jaar geleden kwam de debuut-cd van de forse Duitse band The Dorf uit. Saxofonist/dirigent Jan Klare leidde toen zijn troepen op soms wat rommelige, maar bijzonder aanstekelijke wijze door grote klankexplosies, energiebundels en geluidsorkanen met een hoog rock-gehalte. 'Le Record' is veel strakker en georganiseerder dan de voorganger, maar gelukkig heeft de band aan kracht en energie niks ingeboet. Al vanaf de opener, 'Now', is duidelijk dat de ritmesectie nog steeds staat als een huis (wat zeg ik: bunker) en de blazers zorgen voor een zeer eigen geluid.

'Le Record' getuigt van zin voor avontuur en gevoel voor humor. Dat laatste is vooral prominent aanwezig in 'Pulk'

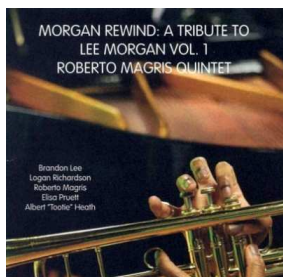
Maar gaandeweg het album blijkt The Dorf meer in huis te hebben. Er is een veel betere balans in dynamiek, doordat op gezette tijden kleine plukjes uit het orkest in petit comité muziek gaan maken. Zo krijgen in 'Feed' de strijkers een hoofdrol toebedeeld, en zorgt de elektronica (synthesizer en gitaareffecten) ervoor dat het niet al te klassiek wordt. Op een zelfde manier voorkomen de straffe staccato blazerspartijen dat 'Deep' een veredeld loungenummer wordt. Het getuigt allemaal van zin voor avontuur, en gevoel voor humor. Dat laatste is vooral prominent aanwezig in het hilarische 'Pulk' met zijn hoempa-blaaspartijen en Spike Jones-achtige interrupties.

Herman te Loo

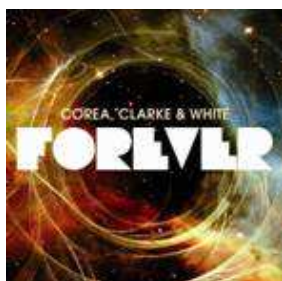
Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

ROBERTO MAGRIS QUINTET
Morgan Rewind:
A Tribute to Lee Morgan Vol. 1
JMood

Beluister hier fragmenten van de cd:
<http://bit.ly/kqAYPf>

COREA, CLARKE & WHITE
Forever
Universal

Bekijk het trio in Montreux (2008):
<http://bit.ly/kvjvYn>

VERVOLG CD-RECENSIES

De Italiaanse Pianist Roberto Magris is regelmatig te vinden in de Verenigde Staten. Daar heeft hij goede contacten met het Label Jmood in Kansas City. 'Morgan Rewind: A Tribute to Lee Morgan Vol. 1' nam hij in 2008 op. Het eerbewijs aan trompettist Morgan biedt Magris de gelegenheid om fris van de lever intensieve hardbop te spelen. Als speciale gast heeft hij daarvoor slagwerker Albert 'Tootie' Heath uitgenodigd. Hij is een leeftijds- en stadsgenoot (Philadelphia) van Morgan, die hij redelijk van dichtbij meegemaakt heeft. Eind mei wordt Heath 76 jaar, maar hij drumt nog alsof hij veertig/vijftig jaar jonger is. De overige muzikanten tijdens de opnamesessie waren: Brandon Lee (tp), Logan Richardson (as) en Elisa Pruetz (b). Met zijn vijven vormen ze een typisch hardbop kwintet. De groep speelt intensief, met hart en ziel, hard en snel. Heath drukt met zijn drumwerk een stevig stempel op de muziek. Het lukt de blazers maar net om boven dat geweld uit te komen. De stukken op het album komen uit de periode 1963-1967 ('Hocus Pocus', 'Mr. Kenyatta', 'Desert Moonlight', 'Eclipso', 'Ceora' en 'Party Time') en uit 1971 ('Croquet Ballet'). Roberto Magris heeft nog twee stijlvolle stukken van eigen hand toegevoegd en de cd wordt afgesloten met een interview van Albert Heath. Daarin vertelt hij over hun gezamenlijke jeugd in Philadelphia, over de verhoudingen tussen de trompettisten in die tijd, de jaren vijftig en zestig. Een mooi stukje oral history. Magris heeft in 2010 ook al vol. 2 van dit eerbetoon opgenomen.

Hessel Fluitman

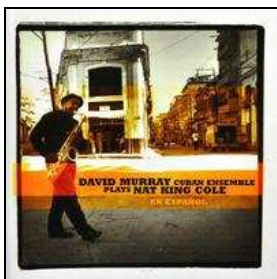
In 2008 staken de oorspronkelijke leden van de fusion-groep Return to Forever de koppen bij elkaar om samen nog eens hun muziek uit de jaren zeventig te beleven. Van optredens die toetsenist Chick Corea, bassist Stanley Clarke en drummer Lenny White in 2009 gaven werden opnamen gemaakt die nu op de dubbel-cd 'Forever' zijn verschenen. Op het album zijn uiteraard de hits van weleer te vinden: wat Braziliaans getinte nummers en zelfs nog een enkel elektrisch gespeeld stuk als 'Captain Marvel'. Verder deden de drie een greep uit het repertoire van Monk, Bill Evans en Miles Davis. Dan hebben we het over 'Hackensack', 'Waltz for Debby' en 'On Green Dolphin Street'. Al met al een uitstekend menu, dat niet leidt tot zwaar tafelen. Een menu waar de groep dit jaar ook de boer mee opgaat.

'Een menu dat niet tot zwaar tafelen leidt. De fans en andere bewonderaars zullen ongetwijfeld blij zijn met de hereniging en de cd 'Forever'.'

Als bonus is op de tweede cd de registratie te vinden van een eenmalige gebeurtenis in de Hollywood Bowl in Los Angeles. Een 'elektrische' hereniging met de oud-leden violist Jean Luc Ponty en gitarist Bill Connors, en met zangeres Chaka Khan die in 1982 meewerkte aan het album 'Echoes of an Era'. Dat Corea (al 70), Stanley Clarke en Lenny White (allebei rond de 60) weer samenwerken zal vooral commerciële redenen hebben. Het project zal de muzikanten geen windeieren leggen. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat ze geen spelplezier hebben. Hoe dan ook, de fans en andere bewonderaars zullen ongetwijfeld blij zijn met de hereniging en de cd 'Forever'. In juli spelen de drie heren op het North Sea Jazz Festival. Dat belooft een uitverkocht concert.

Hessel Fluitman

DAVID MURRAY CUBAN ENSEMBLE
Plays Nat King Cole En Espagnol
Universal

Bekijk het Ensemble in België (2009):
<http://bit.ly/hsf4X8>

IVAN PADUART TRIO
Blue Landscapes
Mons

Beluister hier fragmenten van de cd:
<http://www.challenge.nl/product/1294152381>

VERVOLG CD-RECENSIES

Tenorsaxofonist David Murray is de afgelopen veertig jaar bekend geworden door zijn octet, zijn bigband en door zijn World Saxophone Quartet. Bij elkaar heeft hij met die groepen ongeveer twee meter cd's volgespeeld. Voor zijn laatste cd 'Plays Nat King Cole En Espagnol' heeft hij samen met Cubaanse musici een keuze gemaakt uit de Spaanstalige opnamen die de toen zeer populaire zanger-pianist Nat King Cole in 1958 en 1962 maakte. Dat zijn dus popnummers. Murray speelt de songs al een aantal jaren in verschillende settingen. In de regel met de mensen die ook op deze cd achter de muziekstandaards zitten. Onder de vlag van het David Murray Cuban Ensemble varen behalve Murray zelf, een strijkorkest, nog een tenor- en een altsaxofonist, twee trompettisten en een trombonist mee.

'Gaandeweg ga je de lekker lichtvoetige latinjazz steeds meer waarderen. De cd is het beluisteren meer dan waard.'

Het strijkorkest legt onverdroten mooie tapijtjes voor de solisten. Die hebben de songs goed in hun vingers. Sterker nog, het lijkt soms wel of ze de stukken beter kennen dan de tenorsaxofonist zelf. Die fiedelt in zijn bijdragen lekker om de melodie heen, maar blijft toch dicht bij het origineel. Gaandeweg ga je zijn lekker lichtvoetige latinjazz steeds meer waarderen. En dat zeggen we dan heel badinerend over een van de sterkste jazz-saxofonisten van de laatste decennia! 'Quizas Quizas' en 'A Media Luz' worden gezongen door Daniel Melingo. Hij heeft een stem waarmee je steen kunt kloppen, maar het resultaat is uitstekend. De cd is de moeite van het beluisteren meer dan waard.

Hessel Fluitman

De concurrentie tussen pianotrio's is moordend. De afgelopen maanden hebben cd's van meerdere trio's op mijn draaitafel gelegen. Een daarvan was 'Blue Landscapes' van het trio van de Belgische pianist Ivan Paduart. Die heeft de toets van mijn kritiek glansrijk doorstaan. Het is een cd van grote schoonheid. Het album is al in 2003 opgenomen, in eerste instantie voor de Japanse markt, en in maart 2004 voor het eerst uitgebracht. Nu is het, met een nieuwe hoes, opnieuw verkrijgbaar bij het Duitse label Mons. De pianist wordt op het album terzijde gestaan door bassist Philippe Aerts en slagwerker Dré Pallemaerts. Fijn om hem weer eens te horen, al speelt hij hier niet zo lekker stevig en zeker als hij wel bij wijlen pianist Rob Madna deed. Op de cd wordt het ene aan het andere pareltje geregen. Zeven van de tien composities zijn van Paduart zelf, de overige drie van Blossom Dearie ('Sweet Georgie Fame'), Steve Swallow ('Falling Grace') en van Keith Jarrett ('My Song'). Paduart zet steeds een subtiele spanningsboog op. Hij beweegt zich geleidelijk naar een hoogtepunt van een stuk toe, zonder zich te overschreeuwen of te forceren. Het album opent met met 'Igor' (Strawinsky?). Wil Ivan Paduart met deze titel aangeven dat diens hoge niveau voor hem maatgevend is? Met 'Why Not', de titel van het laatste stuk, lijkt hij te willen zeggen: 'ik schud deze muziek even uit mijn mouw'. Zou het werkelijk? Ivan Paduart heeft in ieder geval grote kwaliteiten. Dat kun je zonder meer zeggen van iemand die 'My Song' van Keith Jarrett op zijn repertoire neemt en daar bijna acht minuten superieur mee aan de slag gaat.

Hessel Fluitman

BENJAMIN HERMAN KWARTET**Bezetting:**

Benjamin Herman (as),
Carlo de Wijs (Hammond B3),
Jesse van Ruller (gt),
Cyril Directie (dr).

Datum en plaats:

22 april 2011,
Hot House Redbad,
Leeuwarden.

CONCERTVERSLAGEN

Wat gaat de tijd toch snel. Zo verzorgde het Benjamin Herman Kwartet op 22 april al weer het laatste concert uit het seizoen 2010-2011 van Hothouse Redbad. Daarvoor had de altsaxofonist gitarist Jesse van Ruller, organist Carlo de Wijs en drummer Cyril Directie mee naar Leeuwarden genomen. Het kwartet speelde licht en scherp. Afwisselend rockend en bluesy. 'Fee Mee', Chinees voor Grote Meid, werd met Chinese klanken zorgvuldig door Jesse van Ruller ingeleid. Op het moment dat Herman het heft in handen nam, rockte het direct. Met hulp van het machtige Hammond B3-orgel van Carlo de Wijs, rolde een imposante stroom noten over het publiek heen. De gitarist ging daar in praktisch kopje onder. Doordat De Wijs en Van Ruller in hetzelfde geluidsspectrum zaten, werd de gitaar nagenoeg onhoorbaar. Jammer. Drummer van dienst Directie toonde zich een attente slagwerker, die met stevig pop-georiënteerd slagwerk krachtig bijdroeg aan een heftig avondje jazz.

Benjamin Herman zette met twee van zijn composities, een paar legendarische, maar niet zo bekende dames in het zonnetje. Dame 'Sherry Britton' werd in een ballad geportretteerd. De altsaxofonist meanderde lichtvoetig en met veel gevoel door het thema. Dame 'Tempest Storm' was uit geheel ander hout gesneden. Deze compositie van Herman, die in de verte wat weg had van 'Paint It Black', kreeg een knallende uitvoering. Met een microfoon voor de boxen zwaaiend, maakte Herman een gierend eind aan het stuk. Voor een dame die twee keer storm in haar naam heeft, een waardig slot.

Bekijk hier een video van het concert. Het kwartet speelt het laatste nummer van de avond 'Alligator Boogaloo': <http://www.youtube.com/watch?v=LaC-cwjopG0>

Het slotstuk van de eerste set werd ingeleid door een fantastische feature van Carlo de Wijs. Hij creëerde op zijn hammond-orgel een schitterend, bijna klassiek opgebouwd muzikaal bouwwerk. En passant exposeerde hij daarmee het warme volle geluid van deze zwaargewicht onder de orgels. Opnieuw zorgde Benjamin Herman voor een verandering van sfeer, toen hij achter de microfoon plaatsnam: nu speelde hij een fantastische trage blues, die zijn weerga niet had: 'Slow 16'. Ook Jesse van Ruller soleerde in dit nummer. Het kwartet sloot het concert af met wat Herman het leukste stuk van de avond noemde: de 'Alligator Boogaloo' van Lou Donaldson. Een lekker makkelijk stuk, dat in al zijn eenvoud niet alleen een meeslepend slot aan deze avond breide, maar tevens aan het jazzseizoen van Hothouse Redbad.

Hessel Fluitman

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS**dubbelconcerten**

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Rotterdam Jazz Orchestra –
Op het Lijf Geschreven
2. Speak no Evil met Yuri Honing
20-05-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam
21-05-2011 - Theater De Purmaryn - Purmerend

1. Anne Gus Teerhuis - Tarhouse Tales
2. Sanem Kalfa - Music Painting
12-05-2011 - Vredenburg - Utrecht
14-05-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

www.jazzimpuls.nl

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld YouTube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via onze website (onder aan de pagina) of de website van Adobe.

WOLFERT BREDERODE 4-TET & MICHAEL MOORE FRAGILE

Bezetting:

Wolfert Brederode Quartet
Wolfert Brederode (p),
Claudio Puntin (kl),
Mats Eilertsen (b),
Samuel Rohrer (dr).

Michael Moore Fragile

Michael Moore: (kl, as),
Harmen Fraanje (p),
Clemens van der Feen (b),
Michael Vatcher (dr).

Datum en plaats:

16 april 2011,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Wolfert Brederode speelde zeer fantasie-rijk in Rotterdam.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Deze avond speelden de groepen rond pianist **Wolfert Brederode** en klarinettist Michael Moore na elkaar. Twee groepen die, wat muzieksoort betreft, sterk aan elkaar verwant zijn. De individuele leden zouden gemakkelijk binnen de groepen uitwisseld kunnen worden. Ingetogen, sfeer, met pure stilte als uitgangspunt. Brederode opende het concert met zijn bekende stilistische en zeer fantasierijke spel. Hij liet patronen schijnbaar eindeloos repeteren en bood de luisteraar een intieme blik in zijn muzikale universum. Er werden diverse composities van zijn laatste cd 'Post Scriptum' (ECM) gespeeld. In 'Hybrids' speelden Brederode en Puntin ragfijn en rakelings langs elkaar; Puntin streek met een strijkstok langs de toetsen van een xylofoontje dezelfde tonen als Brederode met zijn vleugel produceerde. In een andere compositie draaide bassist Mats Eilertsen zijn strijkstok knerpend over de snaren van zijn bas en suggereerde daarmee een dramatisch krakend houten schip. Claudio Puntin toonde zich een melodieuze meester. Zijn samenspel met Brederode was van hoog niveau. Soms maakte hij met beide handen een holle ruimte waarin hij blies. Daarmee verklaarde hij het vreemde geluid dat hij ook op de cd maakt.

Het tweede concert was dus van **Michael Moore** (foto hierboven), de ingetogen verhalenverteller. Hij communiceert meestal uitsluitend via zijn instrument. Zacht, melodieus, overdenkend, soms pauzerend én heel gevarieerd. Moore was dit keer opmerkelijk spraakzaam. Hij vertelde hoe zijn titels tot stand komen: "Ik typ zo maar wat op mijn computer. Daarna maak ik er een woord van, en dat wordt dan uiteindelijk dan de titel." Veel muziek staat ook op de cd 'Fragile'. Hij maakte met wat vrije frasen soms een korte muzikale verwijzing naar de Instant Composers Pool. De bewegingen van drummer Michael Vatcher zijn altijd een feest om te zien. Vatcher heeft een grote bass drum met een mooie toon die lang doorklinkt klinkt. Hij speelde ook even op zijn zingende zaag. Pianist Harmen Fraanje voorzag Moore van een stevig tegenwicht. Waar Brederode in zijn set altijd serieus bleef, was Moore humoristischer. Soms zelfs clownesk. Zo imiteerde hij een miauwende kat door op zijn klarinet te blazen zónder mondstuk. Moore sloot af met een vederlichte uitvoering van: 'Fragile'. Naar bladmuziek zoekend grapte hij: "Niet nodig, dat ken ik uit mijn hoofd!" Wat een avontuurlijke avond! **Peter J. Korten (foto's: Joke Schot)**

NOMINATIES JJA AWARDS

Zo'n zestig jazzjournalisten nomineerden in diverse categorieën enige tientallen musici voor de toonaangevende Awards van de **Jazz Journalists Association** (JJA). De winnaars van de editie 2011 worden op 11 juni in New York bekendgemaakt. Een greep uit de categorieën:

Lifetime Achievement in Jazz

Jimmy Heath
 Muhal Richard Abrams
 Paul Motian
 Phil Woods
 Wayne Shorter

Bassiste-vocaliste Esperanza Spalding.
 (Foto: Rosaria Macri)

Musician of the Year

Esperanza Spalding (zie afbeelding)
 Jason Moran
 Joe Lovano
 Sonny Rollins
 Vijay Iyer

Up and Coming Artist of the Year

Ambrose Akinmusire
 Darius Jones
 Gerald Clayton
 Jon Irabagon

Trumpeter of the Year

Ambrose Akinmusire
 Dave Douglas
 Jeremy Pelt
 Nicholas Payton
 Tom Harrell
 Wynton Marsalis

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Recording of the Year

Apex
 Rudresh Mahanthappa, Bunky Green
 (Pi Recordings)
 The Art of the Improviser
 Matthew Shipp
 (Thirsty Ear)
 Bird Songs
 Joe Lovano Us Five
 (Blue Note)
 Mirror
 Charles Lloyd Quartet
 (ECM)
 Ten
 Jason Moran
 (Blue Note)

Female Singer of the Year

Cassandra Wilson
 Dee Dee Bridgewater
 Gretchen Parlato
 Rebecca Martin
 Roberta Gambarini

Male Singer of the Year

Bobby McFerrin
 Freddy Cole
 Giacomo Gates
 Gregory Porter
 Kurt Elling

Large Ensemble of the Year

Darcy James Argue's Secret Society
 Jazz at Lincoln Center Orchestra met Wynton Marsalis
 John Hollenbeck Large Ensemble
 Maria Schneider Orchestra
 Mingus Big Band
 Vanguard Jazz Orchestra

Small Ensemble of the Year

Charles Lloyd Quartet
 Henry Threadgill Zoid
 Jason Moran and The Bandwagon
 Joe Lovano Us Five
 Wayne Shorter Quartet

Trombonist of the Year

Conrad Herwig
 Roswell Rudd
 Steve Davis
 Steve Swell
 Steve Turre
 Wycliffe Gordon

Tenor Saxophonist of the Year

Chris Potter
 Joe Lovano
 Jon Irabagon
 Sonny Rollins
 Tony Malaby
 Wayne Shorter

Alto Saxophonist of the Year

Lee Konitz
 Miguel Zenon
 Ornette Coleman
 Phil Woods
 Rudresh Mahanthappa
 Steve Coleman

VERVOLG JJA-NOMINATIES 2011

Sopraansaxofoniste Jane Ira Bloom.
(Foto: Kristine Larsen)

Soprano Saxophonist of the Year

Dave Liebman
Evan Parker
Jane Bunnett
Jane Ira Bloom (zie afbeelding)
Sam Newsome
Wayne Shorter

Guitarist of the Year

Bill Frisell
Jim Hall
Marc Ribot
Mary Halvorson
Russell Malone

Pianist of the Year

Fred Hersch
Geri Allen
Jason Moran
Kenny Barron
Matthew Shipp
Vijay Iyer

Bassist of the Year

Charlie Haden
Christian McBride
Dave Holland
Ron Carter
William Parker

Drummer of the Year

Eric Harland
Lewis Nash
Matt Wilson
Nasheet Waits
Paul Motian
Roy Haynes

Organist/Keyboardist of the Year

Craig Taborn
Dr. Lonnie Smith
Gary Versace
Joey DeFrancesco
Larry Goldings

VARIA

ZES TIPS VOOR BEGINNENDE BANDS

“Ik krijg per dag 150 tot 200 mails van bands die willen komen optreden. Dat is bijna niet bij te houden.” Zo vatte Frank Bolder de praktijk van een podiumprogrammeur op 15 april samen. Hij deed dat tijdens een MCN-Muziekcafé over het programmeren van jazz- en wereldmuziekpodia.

Het Muziekcafé vond plaats in het gebouw van het Muziek Centrum Nederland in Amsterdam. Naast Bolder, programmeur van LantarenVenster (Rotterdam) en het North Sea Jazz Festival, waren ook aanwezig: Dineke Bogchelman (programmeur Hot House Leiden) en Jaïr Tchjong (programmeur van de Melkweg (Amsterdam)).

De programmeurs hielden hun gehoor voor dat je er tijdig bij moet zijn. Vaak ligt een programmering al maanden van tevoren vast. Ook wezen ze erop dat (grote) zalen gevuld moeten worden en dat dus rekening wordt gehouden met de hoeveelheid publiek die een band kan trekken.

De programmeurs hadden zes tips voor beginnende bands:

1. Speel jezelf in de kijker tijdens showcase-dagen.
2. Stop energie in je publiek; creëer een ‘buzz’ rondom je act.
3. Bel na een eerste contact nog eens op, zodat je naam blijft hangen.
4. Presenteer jezelf zo goed mogelijk. Leg uit wie je bent, wat je bezetting is en waar je voor staat.
5. Zorg dat je een goede indruk maakt; Google bijvoorbeeld jezelf eens en kijk wat je aantreft.
6. Onderhandel over gages. Veel podia zijn bereid om een minimumgage te verhogen als je meer bezoek trekt.

Het bovenstaande is gebaseerd op het verslag dat Renate Sun-Louw van de bijeenkomst maakte en dat is te vinden op de website van Muziek Centrum Nederland.

FESTIVALS

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda

2 tot en met 5 juni 2011

(<http://www.bredajazzfestival.nl>)

Met onder anderen: Dutch Swing College Band, Joep Peeters, Pink Turtle, The Hot Antic Jazz Band, Bert van den Brink, Ruben Hein, Giovanca en Hans Dulfer.

NATIONAAL BIG BAND CONOURS

Raadhuisplein, Hoofddorp

28 mei 2011

(<http://www.meerjazz.nl/Activiteiten/BigBandConcours.php>)

Deelnemers Topklasse: het Utrechts Jazz Orkest, Big Band Almelo, de Central Heat Big Band, de Stageband, de Windmill Big Band en Big Band Allotria.

Deelnemers Eerste Klasse: Fellows Big Band, de Big Band Oss, de Residence Big Band, Fraggles Jazz Orchestra, de Later Als Je Big Band, de Want2Swing Big Band, Soul Rebels Big Band, de Nieuwe Veste Big Band, de New Orpheans, de Los Niños Big Band (uit Duitsland), de Swing Time Big Band en het Far East Jazz Orchestra.

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 2 mei 2011

1. **Eric Reed**
The Dancing Monk
(Savant)
2. **Monty Alexander**
Uplift
(JLP)
3. **Kurt Elling**
The Gate
(Concord Jazz)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VERVOLG FESTIVALS

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL ENSCHEDA

Binnenstad, Enschede
10 tot en met 13 juni 2011
(<http://www.ijfe.nl/>)

Met onder anderen: Masha Bijlsma, Tineke Postma, Ferdinand Povel, Ramón Valle, Susanne Alt, Millennium Jazz Orchestra.

Zaterdagmiddag 11 juni staat de eerste editie van de **Twentse Jazzerieje** op het programma, een jazz-zangconcours op de Oude Markt met nieuwe jazzstukken op Twentse teksten. De muziek van de tien nieuwe stukken werd geschreven door Joan Reinders, Rob Horsting, Ruud Ouwehand, Jan Wessels en Geert Christenhusz. De teksten namen Laurens ten Den, Martin ter Denge, Erik Dam, Gerrit Dannenberg en Geert Christenhusz voor hun rekening. De audities voor het concours werden in april gehouden.

Een inmiddels traditioneel onderdeel van het festival is de **ArtEZ Composition Contest**. Deze compositiewedstrijd staat open voor componisten van alle nationaliteiten en leeftijden. Op 12 juni worden in Theater Concordia de vijf voor de finale geselecteerde stukken uitgevoerd door het Millennium Jazz Orchestra onder leiding van Joan Reinders. De winnaar krijgt 2.500 euro.

DUTCH BIG BAND CONTEST

Binnenstad, Enschede (onderdeel Jazz Festival Enschede)
12, 13 juni 2011
(<http://www.ijfe.nl/extramenu/bigband/>)

Deelnemers categorie A ((semi-)professioneel): Far East Jazz Orchestra, Jazzalike Bigband en Groove mbH.

Deelnemers categorie B (amateurs): Bigband Exposure, Melody and Rhythm, CQ Bigband Coevorden, Bigband Multi-sound, Scala Bigband, Bigband Moonlight, Big Mondays, Blue Mary Bigband en het Fraggie Jazz Orchestra.

Deelnemers categorie jeugd: Kottenpark Big Band, KVG Big Band, Big Bang, Big Band Big Time en Big Bandits.

INTERNATIONAAL JAZZFESTIVAL MIDDELBURG

Abdijplein, Middelburg
10 tot en met 13 juni 2011
(<http://www.jazzfestivalmiddelburg.nl/>)

Met onder anderen: Kyttecrash, Tania Maria, Three Fall en Joey Calderazzo.

Onderdeel van het festival is de strijd om de **Junior Jazz Award Zeeland 2011**. Die staat open voor jonge musici tot 21 jaar. De voorrondes zijn op 28 mei en 5 juni in Porgy en Bess, Terneuzen. De finale dus op 12 juni in Middelburg. De wedstrijd kent twee categorieën. Een voor studenten aan een conservatorium en een voor alle overige kandidaten. De winnaars krijgen ieder 500 euro. De beste studentenband mag bovendien een week later optreden tijdens het jazzfestival Terneuzen. Inschrijven kan tot 23 mei via jazzaward@zeeuwsemuziekschool.nl.

SCHELDE JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Terneuzen
17, 18, 19 juni 2011
(<http://www.scheldejazz.nl/festival/programma>)

Met onder anderen: The Ploctones, Jef Neve, The Konrad Kosselleck Big Band & Ellen ten Damme en veel oude stijl-orkesten.

JAZZFLITS IS GENOMINEERD VOOR DE JAZZ MEDIA AWARD